

[Munch-Petersen.]

Her er det imidlertid saaledes, at efter den Overenskomst, som gælder i Øjeblikket, er Søfolkene faktisk gunstigere stillet end efter denne Paragraf, idet efter denne skal Arbejdstiden for Søfolk, der ikke er inddelt i Vagter, lægges mellem Kl. 6 og Kl. 18.

§ 6 gentager, at det Personale, som er ansat til Tilsyn med Provianden, til Tilberedning eller Servering af Kosten eller til Betjening i øvrigt, eller som er beskæftiget med Rengøring eller Opvartning, som staar i Forbindelse med saadan Arbejde, ikke maa anvendes til Skibstjeneste i mere end 10 Timer i Døgnet. Det er faktisk en Gentagelse af det, som staar i en tidligere Paragraf, § 1, hvorefter dette Personale er undtaget fra Lovens almindelige Regler. Her fastsætter man altsaa en 10 Timers Arbejdsdag for dette Personale. Det er tilmed saadan, at herunder hører ogsaa en Del ganske unge Mennesker. Under alle Omstændigheder betragter vi 10 Timers Arbejdsdagen som en uforholdsmæssig lang Arbejdsdag og mener, at ogsaa Restaurationsarbejderne, Kokkene, eller hvad de nu skal kaldes, bør komme ind under de almindelige Bestemmelser om Maksimalarbejdsdagen paa 8 Timer.

§ 7 siger, at under Skibets Ophold i Havn kan Føreren, saafremt Skibets Afgang skal finde Sted senest i det efter Skibets Ankomst nærmest følgende Døgn, anordne Skibstjeneste i Overensstemmelse med de Bestemmelser, som finder Anvendelse, naar Skibet er i Søen. Dette er en Forringelse i Forhold til den gældende Overenskomst, idet Skibsføreren jo her faar Ret til at lade Besætningen gaa Vagt, ogsaa naar Skibet ligger i Havn under et kort Ophold.

§ 10 giver Sømanden Ret til en halv Dags Fridag en Gang om Maaneden paa en Søndag. Ifølge den gældende Overenskomst har Søfolkene to halve Fridage om Maaneden. Denne Bestemmelse betyder altsaa heller ikke nogen Forbedring, men giver mindre end det, som Overenskomsten i Øjeblikket tilsiger Søfolkene.

I § 15 anføres, hvilken Betaling man skal have for Overtidsarbejde, og der opstilles der visse Beregninger, som ganske vist, hvad Overtidsbetalingen paa Helligdage angaar, betyder nogen Forbedring i Forhold til den nuværende Overenskomst, men som, hvad angaar Overtidsbetalingen paa Hverdage, vil betyde en Forringelse paa 15 Øre pr. Time til Trods for, at de Krav, som Søfolkene opstiller for Overtidsbetaling, er saa overordentlig beskedne. Jeg nævnte før, at de kun faar 1 Kr. 22 Øre i Overtidsbetaling, og nu har de stillet Krav

om 1 Kr. 50 Øre. Det er jo meget beskedne Krav for Betaling for Overarbejde ud over den faktisk lange Arbejdstid, som de ogsaa vil faa, selv om dette Lovforslag vil blive gennemført. I dette Lovforslag fastsættes der altsaa en Overtidsbetaling, som, hvad Hverdage angaar, er lavere end den, de faar efter den gældende Overenskomst.

§ 15, 2det Stykke, gaar ud fra som en Selvfølge, at Søens Folk kan arbejde med Losning og Lastning. Det lyder nemlig saaledes:

„Hvis en Sømand paa en Dag i mere end 2 Timer har været anvendt til Overtidsarbejde ved direkte Behandling af Gods ved Losning eller Lastning, skal der, saafremt han næstfølgende Dag eller Dage anvendes til samme Arbejde, for det paa sidstnævnte Dag eller Dage udførte Overtidsarbejde af denne Art ydes ham Godtgørelse efter den for Overtidsarbejde paa Helligdage fastsatte Beregningsregel, selv om Arbejdet er udført paa en Søndag.“

Det, som jeg vil hæfte mig mest ved her, er de første Sætninger, hvor man gaar ud fra som en Selvfølge, at Søfolk overhovedet kan beskæftiges med Losning og Lastning, idet det almindelige Krav i Øjeblikket, som er saa uhyre aktuelt, er, at indenbords Arbejde skal Havnearbejderne have betalt efter den for Havnearbejderne gældende Tarif. Det vil ganske vist betyde en Merudgift for Rederierne eller dem, der skal betale Befragtingen her i Havnen, men det vil absolut betyde en Forbedring af Arbejdernes Kaar, og det vil have en meget stor Betydning med Hensyn til Merbeskæftigelse, som Regeringen dog ogsaa hævder at være Tilhænger af.

I Øjeblikket er det saaledes, at en Del indenbords Arbejde enten i danske eller udenlandske Skibe, som ligger i dansk Havn, udføres af Søfolkene, og hvis de udføres inden for den almindelige Arbejdstid, som gælder, naar Skibet ligger i Havn, faar Rederne ikke nogen som helst Udgift til dette Arbejde, og derfor søger Rederne naturligvis saa vidt muligt at faa Arbejdet udført af Søfolkene. Men Havnearbejderne har stillet et Krav, som fuldt ud understøttes af Søfolkene, om, at Havnearbejderne skal have dette indenbords Arbejde. I mange Tilfælde er det for øvrigt udenlandske Søfolk, som udfører dette indenbords Arbejde. Nu er det ikke, fordi vi har noget imod, at udenlandske Søfolk kan faa en ekstra Fortjeneste, men i langt de fleste Tilfælde faar Søfolkene, som jeg har paa vist, for dette Arbejde ikke nogen ekstra